

A zase sa všetko dá

Marec 2020

Maťo: „Na čo ti je toto?“

Max: „Idem označiť miesta na javisku, na ktoré sme nastavili svetlá.“

Maťo: Jáj, profík, klobúk dolu.“

Angličtinárka: „Chod' im to povedať ty, prosím ťa, mne to srdce nedá.“

Dejepisárka: „Skvelé, takže ja budem ten posol zlých správ.“

Angličtinárka: „Asi skôr posolkyňa, nie?“

Dejepisárka: „To má aj ženskú formu? Podľa akého vzoru to bude?“

Angličtinárka: „Nechcem byť otravná, ale asi by sme sa mali sústrediť na tú správu.“

Dejepisárka: „Veď už idem.“

Učiteľka sa neochotne vyberá smerom k študentom, ktorí ladia hudobné nástroje, nastavujú mikrofóny. Vľavo od nich sedí ďalšia skupinka. Medzi nimi aj Klára, zahĺbená do zošita, niečo si tam píše.

Dejepisárka: „Vidím, že už máte všetko nachystané.“

Max: „Takmer, ale nebojte sa, kým začnú prichádzať ľudia, všetko bude hotové.“

Max sa pozrie smerom k učiteľke. Ostatní stíchnu a tiež na ňu upierajú oči. Učiteľka sa konečne odhodlá a spustí:

„Dostali sme nové pokyny...“

Max ju preruší: „Všetko je nachystané. Rúška, dezinfekčné gély na ruky...“

Učiteľka sa nadýchne a teraz bez prestávky, rázne ešte raz osloví hlúčik študentov:

„Práve sme sa dozvedeli, že odnes už nemôžeme organizovať žiadne kultúrne akcie. Je nám to veľmi ľúto, ale žiaľ, dnešný koncert sa neuskutoční.“

Na javisku to zrazu bzučí ako v úli, všetci sa rozhovoria.

Ticho.

Marec 2021

Max: „Pozri, moje značky sú ešte stále tu.“

Martin: „Rok tu nikto nebol.“

Max: „Aha! Klárin zošit!“

Martin: „Daj ho sem! Neotváraj ho!“

Max pobehe d'alej, začne listovať v zošite a nahlas čítať.

„Nemám slov, hlavu plnú tvojich tónov, čakám na refrén a...“

Martin schmatne zošit. Trochu Maxa postrčí. Chvíľu sa o zošit naťahujú.

Max: „Čo si malý? Myslíš si, že neviem? Páči sa ti, však?“

Martin: „Hej, chcel som jej to vlni povedať.“

Max podáva zošit Maťovi. Ten uhýba jeho pohľadu.

Max: „Najbližší koncert bude ešte bez živého obecenstva. Aspoň sa nebudeš tak červenat’.“

Martin sa usmeje a pokrúti hlavou. „To sa ti povie.“

Máj 2021

Na javisku sú študenti, hudobníci, skúšajú, či funguje nahrávanie a kamera. Ticho, bubeníkove paličky a kapela začína hrať podmaz. Maťo sa prihovára fanúšikom na Zoome.

„... aj keď tu ešte dnes večer nemôžete byť tak naozaj s nami, vidím, že ste prilepení k obrazovkám, strašne nás to teší...“

Kapela hrá úvodné takty, Maťo začína spievať, po chvíli prichádza refrén: „... našiel som tvoje slová, čítam slabiku po slabike, pridávam tón po tóne, a v refréne konečne hovorím: mám ťa rád.“